

També volia fer un petit record als nostres cantaires que no vénen perquè estan un pèl piocs o malaltissos. Ànim a tots i a totes. Rebeu una abraçada molt forta de part nostra i molts ànims a tots.

Perdoneu si he ofès o he molestat a algú, no era pas la meua intenció.

Visca Alpicat i visca la Coral Sant Bartomeu!



*Un cantaire*

## Banda de cornetes i tambors

### Festa de Maig

Hola a tots. Un any més la Banda de Tambors i Cornetes d'Alpicat va sortir a la Festa Major de Sant Isidre. En primer lloc la banda va fer el tradicional cercavila pel poble i a continuació vàrem acompanyar al patró de la festa.

El dia 16 va ser la festa dels nostres avis, i com és tradició en el nostre poble els vam acompanyar fins a missa.



### Festa del 65è aniversari

El dia 6 de juny la Banda de Tambors i Cornetes d'Alpicat va organitzar la festa del 65è aniversari amb un cercavila, un gran esmorzar i un dinar, que va ser el millor de tot. A l'acabar el dinar es va fer entrega d'uns obsequis a la mainada. Tot seguit es va fer un recital amb els excomponents de cornetes de la nostra banda.

Donem les gràcies als nostres col·laboradors i a les dones, que sempre ens han ajudat en tot. També se'ls va donar un petit detall per la seva feina.

Els col·laboradors han estat:

- Ajuntament d'Alpicat
- Bar las Vegas

- Bar Ribera
- Bar Restaurant la Cerdera
- Pepe Navarro

Donem gràcies a tots per la seva col·laboració i esperem poder contar amb ells per altres ocasions. Esperem també que la gent s'animi a venir a la nostra banda, per poder fer més caliu. És tot gratuït, fins i tot el material.

### *Banda de Tambors i Cornetes d'Alpicat*

Web:

<http://sites.google.com/site/bandacornetesitamorsalpicat/>

Correu:

[bandacornetesitamorsalpicat@gmail.com](mailto:bandacornetesitamorsalpicat@gmail.com)





# El bisbe Messeguer a Alpicat



Foto del bisbe Josep Messeguer

D'un temps ençà a la premsa lleidatana hi ha un degoteig constant de notícies relacionades amb el litigi amb Aragó per l'art del museu diocesà. Qüestions tècniques a banda, el cert és que la figura del bisbe Messeguer requereix un reconeixement (malgrat el que puguin dir alguns litigants) perquè degut a la seua iniciativa avui en dia podem gaudir d'unes obres d'art que d'altra forma haguessin estat venudes o espoliades. Si el seu exemple s'hagués generalitzat ara no tindríem obres del nostre patrimoni a Nova York, com és el cas dels sepulcres dels comtes d'Urgell, per ficar un exemple.

El bisbe Messeguer fou un home culte i amb una gran sensibilitat per l'art. Nascut a Vallibona (Castelló) l'any 1843, va estar destinat a Oviedo i Valladolid fins que l'any 1889 arribà a Lleida, on ocupà la mitra fins al 1905. Després, fou nomenat arquebisbe de Granada fins la seua mort al 1920.

Entre les obligacions dels bisbes hi havia la de realitzar unes visites pastorals als pobles de la seua diòcesi, durant les quals es realitzaven tot un seguit d'actes preestablerts com dir missa i predicar, confirmar, reunir-se amb les autoritats locals, visitar les escoles i revisar com es duia la parròquia: l'estat de l'edifici, els ornaments litúrgics, els llibres parroquials...

Durant el seu pontificat realitzà tres visites pastorals al nostre municipi: el 9 de novembre de 1890, el 8 de maig de 1893 i el 29 d'abril de 1899, visites que trobem consignades en els llibres parroquials i que també es recullen en el dietari que escriví el bisbe Messeguer i que ha estat transcrit per Carme Berlabé i Isidre Puig en un llibre que Pagès editors publicà l'any passat amb el títol *El dietari del bisbe Josep Messeguer i el Museu Diocesà de Lleida*.

El bisbe s'aturava a Alpicat, d'anada o de tornada a Almacelles o a Torrefarrera, en la majoria dels casos en visites de pur tràmit, si no hi havia cap tema espinós. Però destacarem la que realitzà al 1899 durant la qual insistí a les autoritats perquè reparessin el basament de l'església, donà diplomes als mestres de les escoles i, per últim, i és això el que ens interessa remarcar, deixà constància del seu interès per l'art en fixar-se en un calze de plata d'estil gòtic que hi havia a l'església d'Alpicat. Ordenà que es conservés ja que, segons afirmà, era un dels pocs d'aquest estil que hi havia en tota la diòcesi.

Malauradament el calze no ha arribat als nostres dies, el poc patrimoni que havia tingut l'església d'Alpicat s'ha perdut al llarg del temps a causa de guerres, espolis, saquejos i "desaparicions" més o menys misterioses.

*Mor. D. D. Josep Messeguer y Costa, en la  
gracia de Dios y de la Santa Sede Apostolica, Obis-  
po de Lleida.*

*Hacemos saber que en la gracia de Dios  
y la misericordia de la Purissima Virgen Maria, y del glorioso  
Patrono S. Jov. hemos practicado la Santa visita de  
la Parroquia de S. Bartolome de Alpicat, llegando a ella  
esta mañana a las 9 1/2 de la de. Porponemos, para para a. etc.  
mañana, esta tarde a las 3. Agradecemos el esplendido recibimiento que  
se nos ha dispensado, y hemos cobrado en el regimiento a los señores de  
S. Maria Virgen, los comas de flores que se nos han regalado, de-*

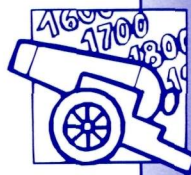
Fragment del llibre de visites pastorals d'Alpicat

Pocs anys després de construir-se l'actual església, en produir-se la invasió napoleònica i la conseqüent guerra del Francès (1810), l'església fou saquejada pels francesos i es van robar objectes de plata. Anys després, durant la dècada dels 20 del segle passat, van desaparèixer diversos objectes de l'església "donats" pel mateix capellà: una marededéu, un pandero de la confraria del Rosari i unes "pedres". Per últim, durant la Guerra Civil Espanyola, al juliol de 1936, es produí un nou saqueig de l'església durant el qual es cremà tota la imatgeria que hi havia a l'interior.

Molts cops el patrimoni d'un poble comença a ser valorat quan s'ha perdut, prendre consciència del seu valor sovint és picar pedra,

perquè la quotidianitat dels objectes els fan ser infravalorats. Un parlar, una eina, un edifici, un costum, un paisatge actual poden ser objectes del nostre patrimoni col·lectiu que un dia voldrem preservar i que ara deixem desaparèixer sense més rubor. L'actitud del bisbe Messeguer en aquests temes és un bon exemple a seguir.

**Fabià Corretgé Blasi**



## El darrer moment

*Potser sentiré aviat la crida silent de la nit,  
clouré els ulls i el meu cos fet ja tot esperit,  
el deixaré caure damunt de l'arbocer florit  
que l'embolcallarà amb son blanc amit,  
i l'oferirà al Déu que em retri acre respit.*

*Ascendiré per l'empit del frust esversat,  
i albiraré el poble àuriament nimbat,  
la xemeneia del complex malgirbat,  
l'auster campanar romànic plombat  
i el camp ancià d'oliveres porticat.*

*Vora el camí de la sivina, del roure i del bruc,  
m'espera la cabana de volta per dar-me aixopluc,  
allí deixaré les despulles com una serp que relluc  
i al llindar de la porta inscriure el meu nom glauc  
de molsa, de pi, de roure, de flaires dalt del tuc.*

**Meritxell Sans Carré**





# 30 anys...



Benvolguts tots,

Arribar aquí i ara ha estat tot un procés i tota una història de la meua vida molt complerta. Quan tenia 30 anys vaig ser destinat a Alpicat. Érem 6 mestres entre homes i dones, portàvem un o dos cursos cada un i teníem entre 30 i 40 alumnes. Poc a poc es va anant augmentant el nombre de mestres i els anàvem ficant als cursos més grans. Tots recordem les estufes de llenya, que anàvem a buscar tronquets, i la multicopista d'alcohol i les fitxes a colors. També recordem els autobusos de la desena i els vaixells de la centena.

He estat en tres edificis diferents de la població: al carrer Major, al carrer de la Sardana i ara en el Parc del Graó amb la quarta o cinquena ampliació.

Marxo 30 anys després que vaig venir. Ho faig amb la satisfacció del deure complert i amb la consciència ben tranquil·la perquè he donat tot el que era i el que tenia.

A l'any 1980 vaig començar a Alpicat la lectoescriptura en català. Gràcies a l'AMPA es van portar a la meua classe els dos primers ordinadors. Fins i tot vam sortir a *La Mañana*, que Alpicat s'incorporava a la nova tecnologia.

Amb d'altres mestres que ara no són a l'escola (Assumpta i Rosa) vam recuperar la festa del carnestoltes i sortíem a fer una rua per la vila amb els nostres 4 cursos dels més petits ben disfressats i amb ganes de passar-ho bé. Després es va fer festa al poble i la vam treure de la programació de l'escola.

Des del primer moment es va fer cagar el tronc als cursos petits i aquesta festa encara continua. Sempre amb la col·laboració de l'ajuntament i de les associacions de mares i pares successives.

Tampoc és qüestió de fer-ne un memoràndum ni una agenda, però sí un record de coses que porto guardades en el cor i que ara al moment de marxar us en vull fer partíceps.

He estat molt bé a Alpicat, també en els altres destinacions anteriors. Suposo que he tingut errades, falles o coses que no m'han sortit bé. Però mai no han estat ni fruit de la negligència, ni de la mala fe, ni d'escapar-me o no voler involucrar-me. Solament per qüestions de limitació humana. Però el balanç és positiu.

M'he sentit molt estimat, valorat, acceptat com sóc, i la majoria dels companys i dels pares m'heu donat l'autonomia i confiança que necessitava per desenvolupar aquesta tasca. De tots he rebut molt i us estic molt agraït.

De qui he rebut més ha estat dels meus alumnes en tots aquests anys. Jo sé que els he donat alegria, tendresa i molta estimació. No es pot educar si no s'estima aquests menuts. Però ells m'ho han retornat amb una mena d'efecte màgic i multiplicador. He rebut molt més del que jo els havia donat.

A tots us dono les gràcies. De forma especial a aquelles persones que heu volgut el meu bé personal i professional.

Una abraçada a tots,

**Joan Morell i Tarragó**

